

Arrest

**nr. 35 700 van 11 december 2009
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 5 november 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 22 oktober 2009 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat M. DUPONT en van attaché B. COENEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 13 december 2004 vraagt verzoeker de Belgische overheid om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Op 12 januari 2005 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Tegen voormelde beslissing dient verzoeker een dringend beroep in bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 26 januari 2001 neemt de Commissaris-generaal de beslissing houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker dient een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de voormelde beslissing van de Commissaris-generaal.

Bij arrest nr. 32 021 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van de Commissaris-generaal.

Op 22 oktober 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker. Dit is de bestreden beslissing welke als volgt, wordt gemotiveerd:

“In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan de persoon die verklaart te heten A.Z. geboren te S. , op (in) (...) en van nationaliteit te zijn : Servië en Montenegro

het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Op 25 september 2009 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 (vijftien) dagen.”

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie van niet ontvankelijkheid op wegens gebrek aan belang.

Zo verwijst zij naar artikel 75, §2, eerste lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en stelt zij dat zij in deze over een gebonden bevoegdheid beschikt.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Artikel 52/3, § 1 van de Vreemdelingenwet stelt het volgende:

“§ 1. Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus weigert te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan een vreemdeling en de vreemdeling onregelmatig in het Rijk verblijft, beslist de minister of zijn gemachtigde onverwijld dat de vreemdeling valt onder de in artikel 7, eerste lid, 1° tot 11° of de in artikel 27, § 1, eerste lid, en § 3, bedoelde gevallen. Deze beslissing wordt ter kennis gebracht van de betrokkene overeenkomstig het bepaalde in artikel 51/2.”

Artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort geciteerd Vreemdelingenbesluit) luidt als volgt:

“Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus weigert te erkennen en de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan een vreemdeling, geeft de Minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 52/3, § 1, van de wet, aan betrokken vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten.”

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 januari 2006 een beslissing tot weigering van het vluchtelingenstatuut en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van verzoeker heeft genomen en dat deze beslissing in beroep werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 25 september 2009. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet dat tegen het betreffende arrest een administratief cassatieberoep ingesteld werd bij de Raad van State binnen de beroepstermijn en zulks wordt evenmin aangetoond door verzoeker. Ingevolge het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt in toepassing van artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 een bevel om het grondgebied te verlaten op 22 oktober 2009 genomen.

De verwerende partij beschikt in deze zoals zij terecht voorhoudt, over een gebonden bevoegdheid en motiveert terecht door te stellen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 25 september 2009 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van de Commissaris-generaal heeft bevestigd en dat verzoeker illegaal in het Rijk verblijft vermits hij niet beschikt over de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten. Dit laatste wordt overigens niet betwist door verzoeker.

Bij een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel vermag de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet anders dan in uitvoering van artikel 52/3, § 1 van de Vreemdelingenwet en van artikel 75, § 2 van het Vreemdelingenbesluit, opnieuw, na te hebben vastgesteld dat verzoeker, daar hij niet als vluchteling is erkend en de subsidiaire beschermingsstatus hem werd geweigerd, zich op illegale wijze op het grondgebied van het Rijk bevindt, een bevel te verlenen het grondgebied te verlaten. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan aan verzoeker geen nut opleveren. Er dient daarom vastgesteld te worden dat verzoeker geen belang heeft bij het beroep tot nietigverklaring.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift lijkt aan te geven dat hij zijn belang behoudt omdat hij een aanvraag om machtiging tot verblijf heeft ingediend waarover nog geen uitspraak werd gedaan, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op dat een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet de uitvoerbaarheid van het thans aangevochten bevel om het grondgebied te verlaten niet opschort (cf. o.m. RvS 6 april 2000, nr. 86 715, RvS 22 juli 2002, nr. 109 500, RvS 6 februari 2004, nr. 127 903, RvS 3 juni 2004, nr. 132 035, RvS 3 juni 2004, nr. 132 036, RvS 7 januari 2005, nr. 138 946, RvS 20 november 2006, nr. 164 950), of zou verhinderen dat na het indienen ervan nog een dergelijk bevel aan de vreemdeling wordt gegeven (RvS 3 juni 2004, nr. 132 036).

Het indienen van een aanvraag op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet heeft immers geen invloed op de verblijfsstatus van de vreemdeling en verhindert bijgevolg in principe niet dat ten aanzien van de vreemdeling een verwijderingsmaatregel wordt genomen (RvS 12 januari 2007, nr. 166 626).

Bovendien dient te worden benadrukt dat verzoeker niet aantoont dat er in casu een bepaling van materieel recht zou zijn geschonden, waaruit zou kunnen worden afgeleid dat het indienen van een aanvraag op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet de uitvoerbaarheid zou opschorten van een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten of zou verhinderen dat na het indienen ervan nog een dergelijk bevel aan de vreemdeling wordt gegeven (RvS 22 juli 2002, nr. 109 500, RvS 3 juni 2004 nr. 132 035, RvS 3 juni 2004, nr. 132 036). Verzoekers argument doet geen afbreuk aan de gebonden bevoegdheid van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

Verzoeker heeft geen belang bij zijn beroep.

De exceptie van de verwerende partij is gegrond.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad

voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU